

Sygn. akt V CNP 168/06

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. M. i D. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 25 sierpnia 2005 r., w sprawie z powództwa H. L.

przeciwko M. M. i D. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 stycznia 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2005 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 8 listopada 2004 r. w sprawie o zapłatę. Zmienił natomiast zaskarżony wyrok w zakresie wysokości odsetek ustawowych.

Pozwani M. M. i D. M. wnieśli o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego. Zarzucili zaskarżonemu wyrokowi „obrazę przepisów prawa procesowego poprzez pominięcie dowodów świadczących na niekorzyść powoda; poczynienie ustaleń stanu faktycznego w oparciu o wybiórczo potraktowany materiał dowodowy; naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez ich dostosowanie do przyjętej przez Sąd koncepcji dotyczącej stanu faktycznego; naruszenie przepisu art. 627 k.c. poprzez zasądzenie od pozwanego M. M. kwoty nienależnej powodowi nawet przy poczynionych przez Sąd ustaleniach”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. wyraźnie stanowi, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wynika to z charakteru postępowania przed Sądem Najwyższym oraz z funkcji tego Sądu ukonstytuowanego jako sąd prawa, sprawujący nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji). Ocena dowodów pozostaje zatem wyłączną domeną sądów orzekających i nie może być kontrolowana przez Sąd Najwyższy.

Zarzuty wskazane przez skarżących (w tym zarzut „obrazy przepisów prawa procesowego” bez wskazania chociażby konkretnych artykułów) są w istocie związane z problematyką ustaleń faktycznych i korzystaniem z określonych środków dowodowych. Także wskazanie przez skarżących na naruszenie art. 627 k.c. nie czyni w żadnym razie zadość wymaganiu oparcia skargi na naruszeniu prawa materialnego.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest niedopuszczalna jako nieoparta na ustawowej podstawie (por. postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76; z dnia 9 maja 2005 r., V CNP 2/05, niepubl.; z dnia 28 marca 2006 r., V CNP 55/06, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).